

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

رنجیر شماره ۱۵۹

غ.غ

۰۱ اگست ۲۰۱۸

اردوخان و حکومت مطلقه اش

انتخابات ترکیه برگزار شد. و اردوخان مجدداً به ریاست جمهوری ترکیه برگزیده شد. در حالی که برخی مخالفانش قبل از انتخابات دستگیر و روانه زندان شده بودند. اردوخان و حزب آک پارتی فرزندان خلف حزب توسعه ترکیه هستند که به عنوان یک حزب اسلامی وظیفه خود را تبدیل ترکیه آتاتورکی به ترکیه اسلامی و یا بهتر بگوئیم ترکیه ناسیونال به ترکیه اسلامی می دانستند که در این راه البته با پشتیبانی غرب به موفقیت هائی هم نایل آمدند .

اگر در گذشته نظامیان ترکیه این قدرت را داشتند که خط قرمز های خود یعنی ترکیه سکولار را با کودتا پشتیبانی کنند، اما در دو دهه گذشته نه تنها این قدرت را از دست دادند و آن را به آک پارتی منتقل کرده بودند ، بلکه کودتای اخیرشان با سرکوب شدید و پولیسی ناسیونال اسلامیست های تازه به قدرت رسیده مواجه شد.

جنگ های چند دهه گذشته در خاورمیانه و بهره گیری از هرج و مرج به وجود آمده که ترکیه به مثابه عصای دست غرب تا حدی در آنها مداخله گر بود توانست تا حدی اقتصاد ترکیه را احیاء کند و آن را به یکی از اقتصادهای در حال رشد دنیا تبدیل کند. در این راستا با این که با جنبش خلق کرد به صورت وحشیانه رفتار کرد و باعث آوارگی و کشتار هزاران نفر کرد در کردستان ترکیه ، سوریه و عراق شد ولی باعث چاق و چله شدن بورژوازی ترک گردید و توانست پشتیبانی آنها را جلب کند.

در همین راستا کشورهای غربی برای مداخله در کشورهای خاورمیانه دست ترکیه را برای بلند پروازی ها و بازگشت به دوران امپراتوری های عثمانی که پایه تفکرات بورژوازی هژمونیک ترکیه را تشکیل می داد باز گذاشتند و دخالت ترکیه در عراق و سوریه به صورت تأیید آمیزی با سکوت برگزار کردند.

اما شکست سیاست های غرب در برخی زمینه ها در خاورمیانه و ترکیه و نیز حضور روسیه و خالی کردن پشت ترکیه در پی آمدهای شکست و درگیری اش بر سر سقوط هواپیمای نظامی روسیه ، باعث شد که ترکیه در حضور قدرت های رقیب در خاورمیانه امکان قدرت مانورهای سیاسی ، نظامی و اقتصادی مشخصی را پیدا کند و خود را از وضعیت گذشته که در بست در قطب غرب بود خلاص کند. سیاست بین دو صندلی نشستن ترکیه در رقابت های جهانی امکان فروپاشی اقتصادی اش را توسط غرب بسیار ضعیف کرده و غرب را وا داشته است که با ترکیه با احتیاط بیشتری رفتار کند. تا جلو گرایش جدید ترکیه به سوی شرق و روسیه را بگیرد که این فضائی را برای دولت اردوخان

به وجود آورده است که بتواند مخالفان خود را بدون توجه به پی آمدهای جهانی آن سرکوب کند. پیروزی اردوخان به مفهوم ادامه سیاست های گذشته و گرایش به مطلقه کردن حکومت فردی است.

کردستان به مثابه یک موضوع جدی در برابر دولت اردوخان قرار گرفته است ، جنبش کردستان ترکیه و سوریه که ارتباط نزدیکی با هم دارند و مقاومت تا پای جان در روژاوا و در کوبانی و چه در عفین مشکلات عدیده ای را برای دولت ترکیه به وجود آورده است به ویژه که اخیراً نزدیکی هائی بین نیروهای کردستان سوریه و امریکا به وجود آمده است.

مسأله دیگر موضوع آزادی های سیاسی و قدرت دولتی است که اردوخان قصد تمرکز به صورت فردی و مطلقه آن را دارد. نتایج تهاجم و سیاست قلدنمنشانه اردوخان در موضوعات ذکر شده به سرکوب ، بحران اجتماعی و گسترش فقر در ترکیه خواهد انجامید. اردوخان نماینده مشترک پان ترکیسم و اسلام دولتی در ترکیه است که تجربیات جمهوری اسلامی ایران در بی حقوقی انسان در جامعه ترکیه را به خدمت گرفته است. اردوخان نماینده آن طبقه اجتماعی بی آینده ای است که می خواهد با توسل به سرکوب و بند بازی در عرصه سیاست بین المللی برای خود و طبقه بی هویتش ، آینده ای و استمراری را رقم بزند که مدتها جنبش چپ و سوسیالیستی و طبقه کارگر آن را با مبارزات خود بی آینده کرده است.

زندان های ترکیه امروز فقط از نیروهای " کودتاگر " نیست که پر است. بلکه هزاران کارمند ، مستخدم ، کارگر ، ارتشی و روشنفکران و کمونیست ها به بدترین وضع در زندان ها به بند کشیده شده اند. اردوخان این دشمن کارگران و زحمتکشان و کمونیست ها اگر چه مورد توجه بورژوازی ترکیه است ، اما سرنوشتی بهتر از همه دیکتاتورهای جهان سومی نخواهد داشت. یا سازش و تسلیم و ضدیت و سرکوب و کشت و کشتار کارگران و کمونیست ها و دخالت امپریالیست ها و ویرانی ترکیه و یا صورت دیگر قضیه سرنگونی انقلابی دولتش توسط انقلاب اجتماعی و آزادی نه تنها طبقه کارگر بلکه همه انسان های آزادیخواه و مبارز ترکیه .